Nyírcsaholyi Kisbíró

XIV. évfolyam 3. szám **2019. december**

Tisztelt Nyírcsaholyiak, kedves Olvasók!

Rohan az idő, szaladnak a hónapok. Újra december van, az év utolsó hónapja. Ilyenkor, advent idején már rövidek a nappalok. Esténként a faluban sétálva a szívünk megtelik valamiféle belső békével, amikor egyre több ablakban gyúlnak ki az ünnep közeledtét jelző ötletes fénydekorációk, és a házak, kertek karácsonyi díszkivilágításában gyönyörködhetünk. Csodálatos ilyenkor a faluközpont parkja is! Aki erre jár - akár autóval is - megcsodálhatja a község karácsonyfáját, az adventi koszorút, a Mikulás-házat és Nyírcsaholy Betlehemét, amely minden évben megáldva várja a település lakóit karácsonykor. Még a természet is megörvendeztetett bennünket: néhány napra fehérre havazta, hófehér lepelbe csomagolta a közteret.

Már mindenki ünnepi lázban ég, a fejünkben összeállt a karácsonyi menü, a süteményreceptek sorban arra várnak, hogy elkészítsük a finomságokat. Előkeressük a karácsonyfa díszeit és megsimogatjuk a szép horgolt angyalokat, a karácsonyi gömböket, mert bennük talán édesanyánk keze munkája által azt a szeretetet érezzük, amivel ő elkészítette azokat nekünk. Arcunkon rejtélyes mosollyal azon gondolkodunk, melyik szerettünket milyen ajándékkal lepjük meg az év egyik legszebb ünnepén.

Ezek a pillanatok emlékezetessé tesznek minden karácsonyvárást, ahogyan szívünket-lelkünket is hangolva várjuk Jézus születését. Nemcsak családunkban, otthonainkban, hanem közösségi szinten is, a település életében is hangolódunk az ünnepre. Advent első napjának estéjén új programmal bővültek közösségi ünnepre hangolódási hagyományaink: ki-ki elkészíthette a maga adventi koszorúját, hogy - Hajdu István Atya áldásával - saját keze munkájában gyönyörködhessen az ünnepre várva. A már megszokott módon advent négy vasárnapján közösen gyújtjuk meg a gyertyákat a köztéri koszorún. Az iskolában a gyerekek heteken keresztül lelkesen készülődnek a karácsonyi műsor megható előadására. Óvodásaink - némelyikük sírva, reszketve, némelyikük boldogan mosolyogva – örömmel fogadják a település Mikulásának ajándékcsomagját. A harmadik adventi vasárnapon a gyertyagyújtást hagyományos karácsonyi forgatagunk követi. Ajándékvásárlási lehetőséggel, finom süteményekkel, forralt borral és meleg szívvel várjuk a közösségi élményre vágyókat ezen a délutánon Nyírcsaholyban.

Mindannyian érezzük, hogy ez az időszak kicsit más, mint az összes többi az évben. Az ünnepre készülődés rohanásában, a munkahelyek év végi hajszájában néha-néha eszünkbe kellene jusson, hogy a legnagyobb ajándék az egymásra szánt idő, mert abban szeretet van. Fontos félretenni az általunk halaszthatatlannak vélt dolgainkat, hogy figyeljünk egymásra. Ne legyenek szomorú, magukra hagyott édesanyák, édesapák, nagyszülők! Legalább ilyenkor ne legyenek magányos emberek, akik szomorú, elszorult szívvel készülnek az ünnepre. Járjunk nyitott szemmel, és amit megtehetünk másokért, most tegyük is meg! Mert attól szeretettel telik meg a szívünk, ezáltal az ünnepünk is.

Ilyenkor, év végén jó lenne egy olyan értékelést is tartani, amikor azt vesszük számba, hogy hány alkalommal voltam figyelmes embertársaimmal. Hányszor segítettem valakin, aki kezét kinyújtva az én kezem segítségére szorult? Hányszor ültem le és hallgattam meg valakit, aki el szerette volna mondani, ami a szívét nyomja? Hány alkalommal szólalt meg a lelkiismeretem, amikor bocsánatot kellett volna kérnem valakitől, mert megbántottam, de azt elmulasztottam? Hányszor jutott eszembe, hogy meghívjam a barátaimat egy nyugodt, meghitt beszélgetésre, hogy érezzék, fontosak a számomra? Hányszor ültem le beteg szüleim, nagyszüleim ágya mellé, hogy feltöltsem őket az én szeretetemmel, hogy attól gyógyultabbnak érezzék magukat? Ismerjük fel időben, mik az igazán fontos dolgok az életünkben! Így majd életünk alkonyán, ha visszatekintünk, boldogság és melegség tölti el szívünket, mert jó emberek voltunk.

Azt kívánom Nyírcsaholy minden egyes Lakójának, hogy a karácsonykor minden évben megszülető kis Jézus minden évben szülessen meg az ő szívükben is, töltse fel lelküket elegendő szeretettel, hogy a következő évben bőségesen tudjanak megajándékozni abból minden embernek, akinek szüksége van rá.

Nyírcsaholy Község Önkormányzata és Képviselő-testülete nevében Istentől megáldott, békés, boldog karácsonyt és eredményekben, sikerekben gazdag, boldog új évet kívánok!

Magyar Csabáné
polgármester

EGYHÁZAINK

„Szemlélve a gyermekké lett Istent mi is megláthatjuk a jászol alázatának ragyogó fényét, így válhatunk az alázat, a gyengédség és a jóság tanúivá.”
(Ferenc pápa)

Karácsony éjszakáján mindenütt, szinte az egész világon, az emberek - megemlékezve az Úr Jézus születéséről - fenyőfát állítanak, megajándékozzák egymást, és néhány napot szeretteikkel, családjukkal töltenek.

Ilyenkor felelevenednek bennünk azok az élmények, amelyeket kisgyermekkorunkban éltünk át. A betlehemi Kisded saját gyermekkorunkra emlékeztet bennünket, amikor mi is kiszolgáltatottak, szüleink, nevelőink segítségére rászorultak voltunk.

Gyermekkorunk felé való tekintésünkben, vágyódásunkban figyelemre méltó irányulások vannak jelen: mint akkor, szeretnénk újra olyan közel lenni az emberekhez, tisztán, egyszerűen, előítéletek nélkül fordulni feléjük, és a maga egyszerűségében és titokzatosságában szemlélni a körülöttünk lévő világot. Vágyakozással emlékezünk arra, amikor önfeledten tudtunk játszani egyszerű eszközökkel, amikor természetes és jó volt, hogy egymást követték a napok, mert mindegyik egy-egy új élményt, felfedezést, találkozást hozott. Amikor át tudtuk élni nemcsak egy-egy mesehős, hanem rajta keresztül a hozzánk közelállók megpróbáltatásait, örömeit, mert közel mertük őket engedni a szívünkhöz. Amikor hittük, hogy önmagunkért szeretnek bennünket; és ez természetes és örömteli volt számunkra, s megerősített bennünket.

Szeretnénk újra ezzel a gyermeki, tiszta lélekkel tekinteni önmagunkra, életünkre, kapcsolatainkra, hogy ne kelljen letagadnunk és magunkba rejtenünk, ha fáj valami, hogy bátran kérhessünk segítséget, mert nem kell szégyenkeznünk, ha valamiben gyöngék vagyunk. Hogy a megbékélés reményében kérhessünk bocsánatot. Szeretnénk újra a reményből élni, értelmünket használva nem belenyugodni abba, hogy kevesebbek legyünk, mint amennyi lehetnénk. Nem elfogadni, hogy úgy kelljen élnünk, ahogy nem akarunk. Azt szeretnénk, hogy határt nem ismerő vágyaink a beteljesedés, a megvalósulás felé haladhassanak.

Mit jelent a vallásos ember számára karácsony ünnepe? Megpihenést a hétköznapok embert próbáló teljesítménykényszeréből. Békességünk keresését, megtalálását - melyet a szertartások, a betlehemi játékok, szentírási szakaszaink, énekeink árasztanak -, amely mindannyiunkat eltölthet, ha nyitottak vagyunk rá.

Ilyenkor a családi otthon a templom meghittségét sugározza, és Urunk éjjeli születésének az ünnepén a templomban már úgy jövünk össze, mint egy nagy család gyermekei. A bizalmat, amelyet oly sokszor elveszítünk. Bizakodásunk felelevenítését abban, hogy van értelme az életünknek, hogy kapcsolatainknak ez ad szépséget. Ezzel ajándékozott meg bennünket a megszületett betlehemi Kisded, és feléje is ez lehet méltó viszonzásunk. Örömöt, hogy a szertartásokon meg tudjuk ajándékozni egymást a jelenlétünkkel. Törekvést arra, hogy megnyissuk bensőnket egy olyan állapot felé, melyben sérüléseink és hibáink ellenére el tudjuk fogadni egymást, el tudjuk fogadni önmagunkat. Az ünnep átélése megerősíti egymáshoz tartozásunkat, a családhoz, barátokhoz, a közelünkben élőkhöz fűződő kapcsolatainkat. Mint ott Betlehemben, Szűz Mária, Szent József, a pásztorok, a napkeleti bölcsek, akik rácsodálkoztak a jászolra, benne a megszületett gyermek Jézusra és odaadták mindazt, amik ők maguk.

Kifejezzük, hogy nem elszigetelten, függetlenségbe zárkózva szeretnénk élni, hanem szükségünk van arra, hogy mások jelenlétét befogadjuk és ők is elfogadjanak minket. Mint ahogyan szükségünk van a nappalra, hogy dolgozzunk, tevékenykedjünk, és az éjszakára, hogy aludjunk; vagy ahogyan szükségünk van a négy évszakra az időjárási változásokkal, ugyanúgy szükségünk van az egész esztendei munka utáni ünnepi örömre.

Az emberi szívnek szüksége van valamire, ami túl van a naponta ismétlődő taposómalmon. A szívünk olyan boldogságra szomjazik, amely itt a földön elérhetetlennek tűnik: a végtelent áhítja, az örökkévalót, valamit, ami értelmet ad az emberi életnek és az egyhangú mindennapoknak.

A szentestén egy olyan Személynek és üzenetének a megszületését, meggyökerezését ünnepeljük, aki a másik ember szeretetét mint az elfogadás, a megbocsátás legfőbb feladatát hirdette és valósította meg, szavaival és minden tettével egy olyan élet- és szeretetforrás jelenlétéről tanúskodott, amelyben a szeretetre, a boldogságra való vágyakozás nem utópia,

vágyálom maradt, hanem elérhető, tapasztalható valóság. Ez az Úr Jézus útja, amely mindannyiunk útja kell, hogy legyen.

A karácsony megünneplése jele ennek a földöntúli vágynak, boldogságnak, szimbóluma annak, amire mindannyian vágyakozunk. Nem pusztán emlékezés ez az ünnep, hanem újra élővé teszi azt az eseményt, amely közel kétezer évvel ezelőtt ment végbe. Nemcsak felidézzük a múlt eseményeit, hanem át is éljük egy-egy karácsonyi ének eléneklésével, a csillagszórók meggyújtásával, az ajándékozás örömével.

Minél nehezebb, egyhangúbb a mindennapi élet, annál inkább szükségünk van bensőnknek ünneplésre, rácsodálkozásra. Szükségünk van ezekre a pillanatokra, amikor a család tagjai, jóbarátok összegyűlnek, beszélgetnek, amikor különleges ételeket szolgálnak fel. A karácsony megünneplése táplálék, feltöltődés. Új erőt ad, hogy több szeretettel induljunk neki a mindennapi életnek.

A családok számára fontos, hogy mindnyájan együtt ünnepeljenek. Fontos, hogy a gyerekek szüleikkel együtt nevessenek, játsszanak és énekeljenek és lássák, hogy a szülők örülnek az együttlétnek. A karácsony a családok és a gyerekek ünnepe. Fedezzük föl újra a karácsonyt, hogy szebb legyen az ünnepünk, ünneplésünk és körülöttünk emberibb az élet!

Áldott, szent karácsonyi ünnepeket kívánok Nyírcsaholy község minden kedves Családjának! Isten békéje töltse be szívüket és áldja meg őket az új esztendőben, hogy váljanak az *„alázat, a gyengédség és a jóság tanúivá”*!

Hajdu István
plébániai kormányzó

OVIBÓL-OVIRÓL

Egyszer volt, hol nem volt, volt egyszer egy kedves kis falucska, ahol a két magas tornyú templom között egy kisebb imaház húzódott meg. A központban, a középületek ölelésében egy park állt oszlopos világítótestekkel és a falu emberének rendületlen tiszteletet és büszkeséget sugárzó szobrával.

Ebben az évben hóeséssel köszöntött be advent. Senki sem kívánhatott volna szebb telet! Fehér hótakaró borította be a falucskát. Olyan volt, mintha egy mesebeli táj vagy egy téli képeslap elevenedett volna meg: a háztetők hósipkát kaptak, a park és a hangulatos, kanyargós, zegzugos utcácskák hófehér dunna alá bújtak. A gyerekek reggel, amikor óvodába, iskolába indultak és a puha hóban lépdeltek, érezték a pillájukra hulló könnyű hópelyheket, amelyek hamar elolvadtak, s végigcsurogtak kipirosodott arcukon. Minden gyermek boldog volt, mert a hóesés nemcsak azt jelentette számukra, hogy itt a tél, hanem azt is, hogy a várva várt Mikulás nemsokára megérkezik.

Az oviban dolgozók is izgatottak voltak: Hogyan lehetne még örömtelibbé tenni a gyerekek számára ezt az ünnepet?

Azonban gyorsan segítőkre találtak a „Fogadj örökbe egy ovit!” program által. Néhány telefon, néhány levél, és a csomagok sorra érkeztek ruhákkal, játékokkal és olyan ajándékokkal, amelyeket a gyermekek megkaphatnak majd az ünnepekre. Elérkezett a Mikulás nap. Volt nagy várakozás és izgalom, mert a titkos adományozók mellett a faluban élők között is voltak támogatók: Marika néni (polgármester), Jani bácsi (alpolgármester), Adrienn néni, István bácsi és Attila „bácsi”, akik nem felejtették el a legkisebbeket. Mert mindig az a legszebb tett, ami nem kényszer, nem kérés, hanem önzetlen odaadás.

Meglátta ezt a Hókirálynő és sok-sok apró hótündér. A jégpalotában, ahol éltek, nagy volt a sürgés-forgás, főleg télen. Ilyenkor bizony nagyon sok dolguk volt a kis hótündéreknek! Csak egy Hótündérke nézegetett szomorúan az ablakban. Arról álmodozott, hogy csak egyszer, csak egyetlenegyszer lemehessen a földre az emberek közé. Hiába kérlelte a Hókirálynőt, ő bizony hajthatatlan volt.

– Kedves Királynő, annyi szépet látok a földön ilyenkor karácsony környékén, engedj le az emberek közé, hadd sétálhassak közöttük! Mindenki olyan boldog, mindenki olyan vidám... Olyan jó lehet a földön élni! Itt csak unatkozom.

Addig-addig könyörgött, amíg a Hókirálynő megunta, és így szólt:

– Na, jól van, menj az emberek közé! De majd meglátod, ott sem mindenki boldog, ott sem mindenki vidám. Az ottani élet csillogó, de előfordul, hogy e csillogásból nem jut min-

denkinek. Járj nyitott szemmel, szívvel! Kapsz három napot. Ennyi idő elég lesz az ismerkedésre, nézelődésre. Azonban három nap múlva vissza kell térned, mert különben soha többé nem jöhetsz vissza hozzánk, a földön kell maradnod. Mondd ezt a varázsigét háromszor: *Hópihe, hópihe, szállj ide, szállj ide! Legyek ott, legyek ott, ahol lenni akarok!* Amikor vissza akarsz jönni, akkor is ezt a varázsigét kell elismételned. Ne feledd! Három nap... és babává változol...

De ezt a kis Hótündér nem hallotta. Már hadarta is a varázsigét. Amikor megérkezett a földre, nézelődött, csodálkozott, hogy mindenki nagy csomagokat cipel, hatalmas fenyőt visz a lakásába. Az első és a második nap nagyon gyorsan eltelt azzal, hogy bámészkodott, ismerkedett az emberek lakta világgal. A harmadik napon azt gondolta, mielőtt visszamegy, játszik egy kicsit a gyerekekkel.

- Ők mennyivel jobb játékot játszanak, mint mi a palotában!

A gyerekek kíváncsian nézték gyönyörű hófehér kabátját, sapkáját, csizmáját. Az egyik gyerek elkiáltotta magát:

– Úgy nézel ki, mint egy habcsók! Így akarsz játszani? Ilyen ruhában?

A többi gyerek is rákezdte:

– Habcsók, habcsók...! - csúfolódtak.

A kis Hótündér szomorúan továbbment. Ők nem szokták a palotában bántani, csúfolni egymást. Ahogy sétálgatott, megpillantott két kisgyermeket, akik a játékbolt kirakatát nézegették. Az egyik szomorúan így szólt:

– De jó lenne egy ilyen babát kapni! Látod, milyen gyönyörű ruhája van? Hófehér a kabátja, sapkácskája, csizmája. Olyan, mint egy tündér - sóhajtoztak, álmodoztak.

– Milyen jó azoknak, akik kapnak ajándékot karácsonykor! – sóhajtotta a másik gyermek.

A tündér elszomorodott:

- Igaza volt a Hókirálynőnek, hogy a földön nem mindenki boldog, nem jut mindenkinek a csillogásból. Vannak olyanok, akik nem kapnak karácsonyi ajándékot, vagy rosszak egymáshoz.

Elindult a két gyermek után, és hazáig követte őket. Egy kis házba mentek be. Náluk nem hatalmas fenyő volt feldíszítve, mint a többi házban, hanem csak három fenyőágacska egy vázában, s rajtuk néhány papírdísz. Ekkor a kis Hótündér a szívében valami különöset érzett. Már tudta, hogy fog örömet szerezni ezeknek a gyerekeknek. Azzal is tisztában volt, hogy ha nem megy vissza, amikor lejár a három nap, akkor örökre a földön marad, s egy hófehér ruhás, sapkás, csizmás játékbabává változik. Még néhány perce volt, de nem mondta el a varázsigét. Becsöngetett a házba. A gyerekek kiszaladtak megnézni, vajon ki csöngethet ilyenkor. Csodálkozva látták, hogy az ajtóban egy gyönyörű, hófehér bundás, sapkás, csizmás baba áll. Pont olyan, amilyet szerettek volna...

Legyen hát mindenki karácsonya olyan, amilyenre vágyik! Áldott ünnepeket!

!

Bartkuné Angyal Ibolya
óvodavezető

Kedves Olvasók!

A néptanító szívét vasból alkotta az Isten, hogy elbírja azt a sok kegyetlen lábat, amivel a sorsa meggázolja.

/Gárdonyi Géza/

Ez a tanév - sajnálatos módon - másképpen alakult, mint szerettük volna. Tantestületünkből négyen más oktatási intézményben folytatják munkájukat, két pedagógusunk pedig nyugdíjba ment: Csizmadia Lászlóné és Nagy Zoltánné. Ezúton kívánunk mindkettőjüknek jó egészséget valamint boldog, élményekben és örömökben gazdag nyugdíjas éveket!

Aktuális

Intézményeink

A tanévet sikerült elindítanunk úgy, hogy minden tantárgy oktatása szakember kezébe került. Munkánkat két áttanító és négy óraadó pedagógus segíti. Mindez hosszú hetek egyeztetésének az eredménye!

Tantestületünk állandó pedagógusainak száma hét fő. Munkánk folyamatosan kihívásokkal teli és sokszor a lehetetlen határát súrolja - a szülői háttér segítsége nélkül. Szerencsére az iskolában dolgozó pedagógusok szívüket-lelküket, teljes energiájukat beleadva, töretlen helytállással próbálják a falu tanköteles tanulóinak nevelését és oktatását a kor színvonalának megfelelően végezni. Hagyományainkhoz híven színvonalas megemlékezést tartottunk 1956. október 23. tiszteletére, december hatodikán pedig hozzánk is ellátogatott a Mikulás, és sikeres családi napon vehettek részt a szülők és a gyerekek. A rendezvény anyagi hátterét a Roma Önkormányzat biztosította.

2019. október 31-től Szatlóczkyné Alexa Edina intézményvezetőnk más munkakörben dolgozik, így Pesti László tankerületi Igazgató Úr megbízása alapján én irányítom az intézményt. A Tankerület jóvoltából munkánkat két pedagógiai asszisztens is segíti. Ezúton is köszönjük Igazgató Úr segítségét, amelyre a továbbiakban is számítunk. Köszönettel tartozunk Magyar Csabáné Polgármester Asszonynak is, akitől munkánk során komoly segítséget kaptunk és kapunk. Támogatására számítunk a tanév hátralévő részében is. Hisszük, hogy a Nyírcsaholyi Benedek Elek Általános Iskola volt, van és lesz– minden nehézség ellenére is.
Boldog, békés karácsonyt és nyugodt, boldog új évet kívánok minden kedves Olvasónak!

Bacskó Sándor
megbízott intézményvezető

Tisztelt Nyírcsaholyiak!

2019. november 30-án ünnepeltük településünkön az idősek világnapját. Kedves kötelességünknek tettünk eleget, és meghívtuk a segesvári Homo Novus Egyesület tagjait, akik júliusban láttak vendégül minket az általuk megrendezett Segesvári Magyar Napokon. Nagy örömünkre szolgált, hogy elfogadták meghívásunkat, és 21 fővel megtisztelték rendezvényünket. A segesvári csapat tagjait a Nyírcsaholyi Idősek Klubja szépkorú tagjai látták vendégül: ők biztosították számukra a szállást és a reggeli étkezést.

Az előkészületek már 28-án elkezdődtek. A Triagró Kft. jóvoltából disznót vágtunk. A klub tagjai hurkát, kolbászt töltöttek, majd töltött káposztát készítettek, amely a rendezvényen a vacsorát biztosította. Segesvári barátainkat szerény vendéglátással fogadtuk.
Másnap, szombat délután 14:00 órakor kezdetét vette az idősek világnapi ünnepség. Köszöntőm után Kovács Sándor országgyűlési képviselő úr, majd településünk polgármestere, Magyar Csabáné üdvözölte az egybegyűlteket és osztotta meg velünk ünnepi gondolatait.
A színvonalas műsor a nyugdíjasok dalával kezdődött. Ezt követte a Nyírcsaholyi Hétszínvirág Óvoda és Bölcsőde előadása: *A kecskegidák és a farkasok* című mesejáték. A felkészítő óvodapedagógus Hanusiné Kicsák Mária, segítői Hornyák Csabáné és Balogh Cintia voltak. A segesvári Homo Novus Egyesület a *Helén és a tehén* című, igen szórakoztató színdarabot mutatta be. Úgy hiszem, mindenkinek elnyerte a tetszését, legalábbis a nagy taps és a sok nevetés ezt bizonyította. A Györteleki Kéz a Kézben Nyugdíjasklub két - alkalomhoz illő – szavalata mindenkit meghatott. Őket követte a Mátészalkai Napsugár Népdalkör: szatmári népdalokat énekeltek a közönség nagy örömére. Egyéni fellépőként minden ünnepségünkön megörvendeztet minket csodás hangjával Pisták Ilona. Őt követték ismét segesvári barátaink egy újabb humoros előadással, melynek címe: *A beteg disznó*. Előadásuk végén a közönség vastapssal nyilvánította ki tetszését. Végül a Nyírcsaholyi Idősek Klubja tagjainak műsora következett: bepillantást nyertünk Talicskás Mariska és Pincehegyi Gézuka életébe, a fiatal pár megismerkedésétől egészen a gyermekáldásig. Az előadás közben nemcsak a közönség, hanem maguk a szereplők is kiválóan szórakoztak! Záróénekünk, amelyet mindenki együtt énekelt, a *Szeressük egymást gyerekek!* volt.
A műsort vacsora követte - Iváncsó Sándor esperes atya étkezés előtti imájával. A rendezvény szerény bállal zárult, ahol a zenét Lucsik Tamás szolgáltatta.
Reméljük, mindenki jól érezte magát, és jövőre újra találkozhatunk. Ezúton köszönöm a Nyírcsaholyi Idősek Klubja dolgozóinak és tagjainak a kitartó munkát. Köszönetet mondok továbbá mindenkinek, aki hozzájárult rendezvényünk sikeres lebonyolításához.
Rendezvényünk támogatói: Magyar Csabáné Polgármester Asszony és férje, Magyar Csaba, Gergely János Alpolgármester Úr, Csordás István, Kicsák Attila, Juhász Attila és Lakatos Róbert Képviselő Urak, Tóthné Lemák Betta élelmezésvezető, Kötél Sándor Zsolt, Triagró Kft, Tengyel Zoltán - Tuti áruk boltja, Zsatku János, Bartkuné Angyal

AKTUÁLIS

Innen-onnan

Ibolya intézményvezető, Herman Tamás - a polgárőrség elnöke, Istók László, Humenyik Tibor, Nagy Zsigmond vállalkozó, Kovácsné Nyíregyházi Edit, Kicsák Pál.

Végezetül minden nyírcsaholyi Lakosnak kívánok áldott, békés karácsonyi ünnepeket és örömökben, szeretetben gazdag, boldog új évet!

„Békesség most tinéktek emberek,
örvendezzél derék világ,
hangozzatok jámbor legendák,
zsolozsmák, bibliák, imák.
Kicsi gyertyák lobogjatok föl,
bóduljunk tömjénnek szagán!
Szép dolog ez! Így kell csinálni,
minden karácsony éjszakán.”
/ Ady Endre /

Nagy Lívia
intézményvezető

Friss és aktuális

Kedves Olvasók! Tisztelt Nyírcsaholyiak!

„Az egyedüli dolog, amiért érdemes ezen a földön élni, az az, hogy az ember tudjon szeretetet adni és elfogadni. Csak ez teheti boldoggá az embert.” Simon András gondolata talán egyszerűnek hangzik, de olykor nagyon nehéz megvalósítani. Az adventi készülődés időszakában Házunk fokozottan törekszik arra, hogy szeretetünket minél több családhoz eljuttassuk, amit aztán többszörösen visszakapunk kis községünk lakóitól.

Itt ragadom meg az alkalmat, hogy magam és dolgozóim nevében hálás köszönetemet fejezzem ki a sok kedves és önzetlen családnak, akik adományaikkal egész éven át támogattak bennünket. Igazán megható az őszinte szeretet, amellyel körülvesznek minket! Köszönjük szépen!

Hálánk jeléül igyekeztünk „külsős” programokkal viszonozni a sok jóságot. Így szeptemberben színvonalas gyerekprogrammal színesítettük a községünkben megrendezett roma napot. Öröm volt látni, ahogyan a kisebb-nagyobb gyerekek - példamutató hozzáállásukkal - bizonyították azt, hogy milyen nagymértékű együttműködésre képesek egy közös cél érdekében. A tiszta gyermeki szemek őszinte szeretetet sugároztak, s a mi szemünkben is látható volt a boldogság, mert a hozzánk rendszeresen járó szülők már átvették a feladatainkat, és nagyrészt ők vezették le a programokat.

De ugyanez a szeretet mutatkozott meg akkor is, amikor községünk idősebb lakóit szólítottuk meg - egy-egy programunkra invitálva őket. A munkatársaimmal megálmodott szabadtéri filmvetítésre októberben kerülhetett sor: a Bogyó és Babócát valamint a Meseautó c. film eredeti változatát tekintettük meg a község parkjában. Bár az idősek közül sokan nem tudtak részt venni, számunkra mindennél többet jelentett, hogy a meghíváskor éreztük felénk áradó szeretetüket, és őszinte, meghitt beszélgetéseket folytattunk. E hagyományteremtő programunkat Varjasi-Veréb Adrienn-nel, a Művelődési Ház igazgatójával valósítottuk meg. Decemberben újra megszerveztük a „Falumikulást” - ebben az évben már a Művelődési Házzal és a Polgárőrséggel közösen.

Újra bővült önkénteseink tábora, hiszen most Varjasi Gergő volt az, aki a jóságos Mikulás bácsit és krampuszait a falu lakóihoz eljuttatta. Hálásan köszönjük, Gergő!

Aktuális

Talán nem vagyok egyedül azzal a véleménnyel, hogy napjainkban a szeretet fénye egyre inkább elhalványulni látszik. Ellene úgy tehetünk, hogy ki-ki a saját környezetében erősíti ezt a lángocskát. Gyerekházunk is ezt teszi a közös karácsonyi ebéddel, ahol a karácsonyfa alá elhelyezzük szívünk szétáradó szeretetét is az ajándékokkal együtt. Ilyenkor meggyújtjuk gyertyáinkat, melyek fényével és lángjával a boldogság és az együttlét élményét visszük át a következő évre.

Szívből kívánom minden kedves Olvasónak, hogy adjon szeretetet a környezetének, ami szükséges ahhoz, hogy az egyre halványuló fényt erősebbé tehessük. Mert ez a legtöbb, amit mi, emberek egymásért megtehetünk. Hiszen ha majd egyszer életünk elveszíti ezt a földi létét, fontos, hogy lelkünk szégyenkezés nélkül kerüljön vissza a csillagok közé. Számomra és Gyerekházunk számára ez a karácsony üzenete.

Ezekkel a gondolatokkal kívánok áldott ünnepeket községünk minden Lakójának!

Soltész Ágnes
a gyerekház vezetője

Roma nap

Filmvetítés vendéglátással

Év végi összegzés a Védőnői Szolgálatnál

Nemsokára ismét lezárunk egy esztendőt, és számadást végzünk.

A 2019-es év igen gazdagon ajándékozta meg a Nyírcsaholy Község Védőnői Szolgálatát. A Kormány Magyar Falu Program Pályázat védőnői eszközbeszerzési pályázaton Nyírcsaholy Község Önkormányzata 2 989 307 forint támogatást nyert. Az eszközök kiszállítása már folyamatban van. Várhatóan a 2020-as év elején vehetik birtokba a váróterem új bútorzatát a szülők és a gyerekek. Szeretném megkérni őket, hogy vigyázzanak a berendezés épségére, ne történjenek rongálások, hogy még sokáig tudjanak szép környezetben együtt várakozni, nem beszélve arról, hogy csak sérülésmentes bútorzatot tudunk tökéletesen fertőtleníteni. Itt szeretném megköszönni a sikeres pályázatban való segítségnyújtást Magyar Csabáné Polgármester Asszonynak, Dr. Cseh Katalin Jegyző Asszonynak, Szabóné Szőke Beáta titkársági előadónak, Berettyán József projektmenedzsernek valamint Kicsák Csabának az eszközök szállítását.

2019 szeptember 1-től új kötelező védőoltás bevezetésére került sor Magyarországon. A 2018. augusztus 1. után született kisgyerekek 13 és 16 hónaposan bárányhimlő elleni védőoltást kapnak térítésmentesen. Az új védőoltás bevezetése zökkenőmentesnek mondható. Ez köszönhető a szülők megértő hozzáállásának, hisz ennek a 12-18 hónapos kisgyerekcsoportnak 5 kötelező védőoltása van. A segítő együtt rműködésre továbbra is számítok.

Kevésbé gördülékeny a 3-7 éves kisgyerekek kötelező, évenkénti szűrővizsgálaton való megjelenése szülői kísérettel. Ennek többnyire az az oka, hogy az édesanyák visszatérnek a munka világába, ezért már nehezebb összeegyeztetni a vizsgálat időpontját. A többszöri meghívás a kötelező szűrővizsgálatokra sok időt vesz el a többi gondozott családtól. A vizsgálatok a gyermek születésnapjához kötődnek, segítve a szülőket abban, hogy ne felejtsék el ezeket fontos alkalmat sem.

Tél van, beköszöntöttek a mínusz fokok. Kérem a családokat és a lakosságot, hogy fokozottan figyeljünk oda a gyerekekre és az idősekre, mert megfelelő öltözék és fűtés hiányában a kihűlés veszélye akár végzetes is lehet.

Ezúton kívánok minden kedves Olvasónak békés, áldott karácsonyt és sikerekben gazdag új évet!

Barthánéné Makkai Erika
védőnő

Aktuális

ÜNNEPRE KÉSZÜLVE

Adventi koszorúk készítése

Az óvodások adventi műsora

Advent első vasárnapja

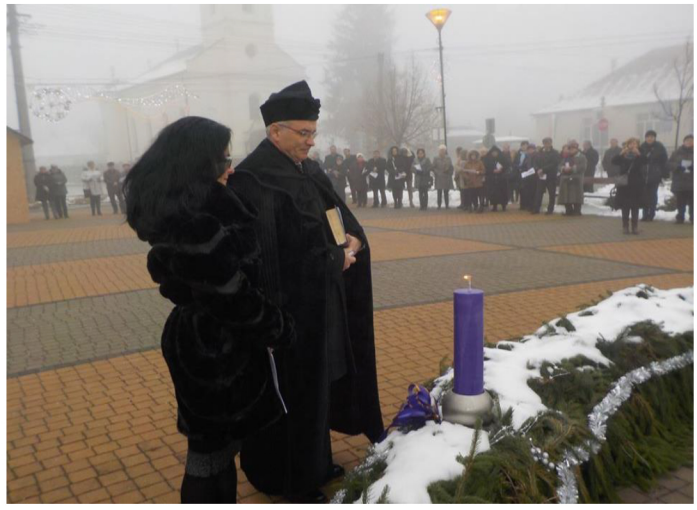

Advent második vasárnapja

Felelős kiadó: Magyar Csabáné
Főszerkesztő: Varjasi-Veréb Adrienn
Lektorálta: Fórizs Istvánné